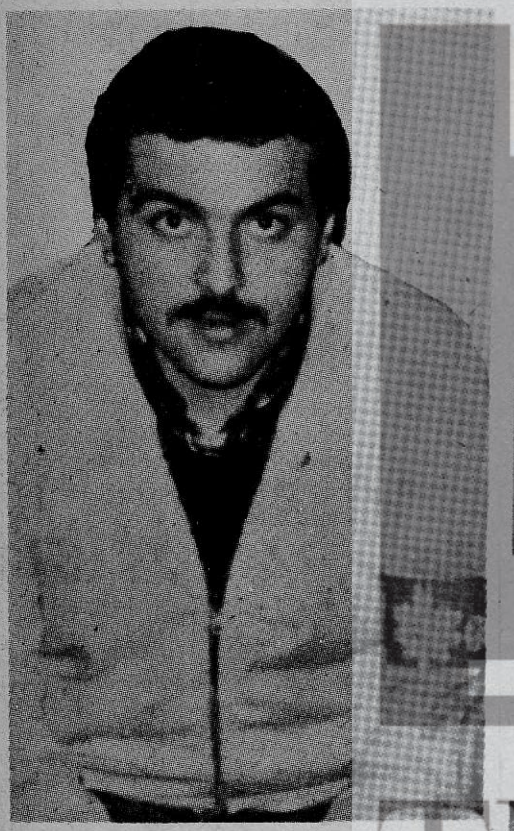
ODTÜ'DE DÜŞEN TÜM DEVRİMCİLERİN, NECDET BULUT HOCAMIZIN-SERDAR ALTEN'İN ANISINA

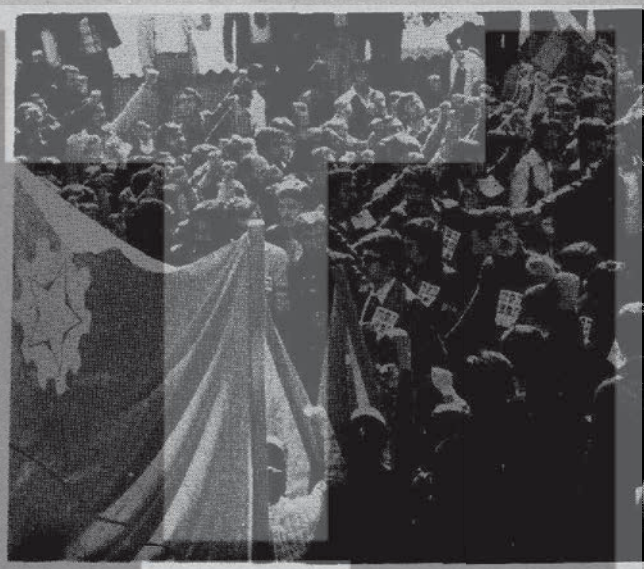
ODTÜ'DE İLERİ ADIM

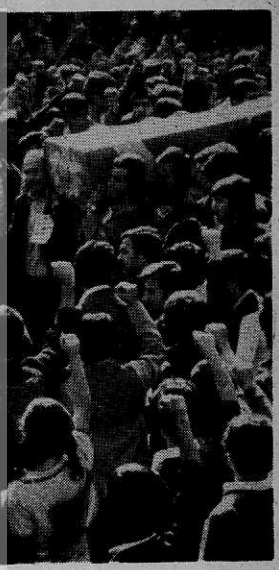
ODTÜ'LÜ GENÇ ÖNCÜLERİN SESİ

● Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Arhun ● Yönetim Bürosu: Balgat İşçi Blokları 45/5, Ankara ● Fiyatı: 5 TL. ●

EKİM '79 1

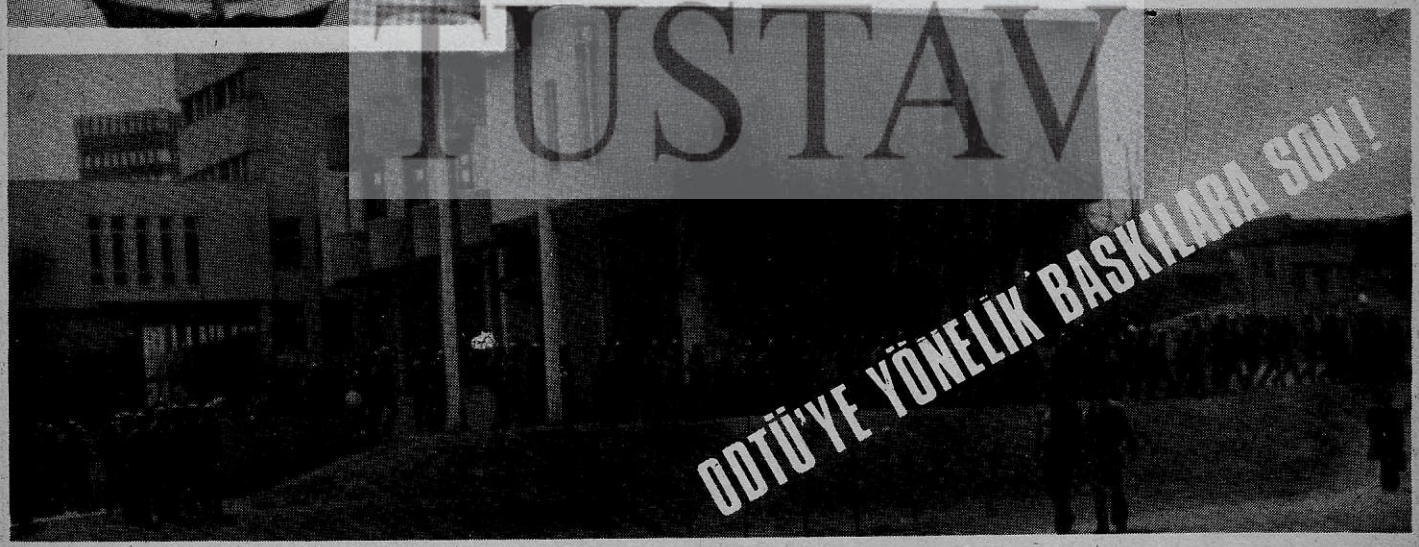

UNUTMAYACAĞIZ
FAŞİZMİ EZECEĞİZ

TÜSTAV

ODTÜden HABERLER

YÖNETİM BOŞLUĞU

Uzun süredir okulumuzda üniversite yöneticilerinin büyük bir kısmı vekillik yapmaktadır. Bilindiği üzere okulumuzu, özgür ve demokratik üniversite ilkesiyle bağdaşmıyacak bir şekilde Bakanlar Kurulu'nun seçtiği Mütevelli Heyeti yönetmekte, rektör seçimi ise mütevellinin 2/3 ünün evet demesine bağlı bulunmaktadır.

CHP hükümeti şimdiye kadar gerekli mütevelli heyetinin 2/3 ünü bile atamadığı için rektör seçimi yapılamamakta ve bir yönetim boşluğu doğmaktadır.

Olası bir hükümet değişikliğinde boş bulunan yerlere gerici nitelikli Mütevelli Heyeti atanması ve Hasan Tan benzeri bir adamın rektör olarak seçilmesi mümkün olabilecektir.

Yapılması gereken gerici mütevelli sistemini kökünden yok etme son hedefini gözden uzak tutmadan, en kısa zamanda CHP hükümetinden ilerici nitelikli mütevelli heyeti ataması yönünde, ve rektöründe üniversite bünyesinden yapılacak seçimle işbaşına gelmesi doğrultusunda mücadele etmektir.

ÖTK YARGILA NAMAZ

Sıkıyönetimin ilanıyla birlikte okulumuza yönelen baskıların başlangıcını ÖTK yöneticilerinin tutuklanması ve ÖTK'nın yasa dışı olarak gösterilmesi oluşturmuştu.

Başlıca suçları ÖTK yöneticisi olmak olan İbrahim Şalap ve arkadaşları Mayıs ayından bu yana hâlâ gerekçesiz olarak tutuklu bulunmakta ve haklarında 141-142'den dava açılmaya çalışılmaktadır. Şu anda Şalap ve diğer ÖTK yöneticilerinin şahsında okulumuzdaki ilerici antifaşist hareket ve demokratik üniversite geleneği yargılanmaktadır.

Ülkemizde yüksek öğrenim gençliğinin kitlesel örgütlülüğünün sağlanması yolunda ileri bir örnek olan ÖTK örgütlülüğü, demokratik hak ve özgürlüklerin askıya alındığı böyle bir dönemde kaçınılmaz olarak saldırılara uğramaktadır. Görülen odur ki, ÖTK tipi örgütlenmelerin gelişmesi ve yaygınlaşması egemen güçlerce her ne pahasına olursa yok edilmek istenmektedir. Onlar istiyorlar ki bizler görmeyelim, duymayalım düşünmeyelim. Geleceğe ilişkin ümitlerimiz ve inançlarımız olmasın. Bir parçası olalım kapitalist düzenin, bilimi burjuvazinin çıkarınca yorumlayalım. Onlar bu emellerine erişemeyecektir. ODTÜ öğrencilerinin insancıl, bilime açık yürekleri kendine ve kendi örgütü olan ÖTK'ya yönelik saldırıları görecek ve püskürtecek güçtedir.

Sessiz ama önemli bir boykot

Yüksek lisans başvurularını inceleyip değerlendireceği bildirilen kabul komitesinin, bölümün hangi öğretim üyelerinden oluşturulursa oluşturulsun subjektif niyetlerinin değerlendirmede etkin olacaktır, her öğrenciye eşit davranabilme sözlü sınavda mümkün değildir ve sınavları kaybeden öğrencilerin ellerinde yazılı bir belge bulunmadığı için itiraz edebilecekleri bir mercii yoktur.

ODTÜ giriş, öğretim ve sınav yönetmenliğinin 43. ve 44 maddelerini içeren bu antidemokratik uygulama her ne kadar şehircilik bölümünde başlatıldı ise de, Tüm ODTÜ'ye yaygınlaştırılması mümkündür.

Amaç sadece Şehir ve Bölge Planlaması bölümündeki bu uygulamaya karşı çıkmak değil ODTÜ yönetmenliğindeki bu hükmü hedef almak olmalıdır.

ODTÜ Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Plânlama Bölümü IV. sınıf öğrencileri 1977-1978 dönem mezunlarının başlattığı yüksek lisans eğitimine kabul sınavlarına girmeme eylemini yeni dönemde de sürdürüyor.

Öğrencilere yapılan açıklamada ODTÜ giriş, öğretim ve sınav yönetmenliğinin, yüksek lisans öğrenimi ile ilgili 43. ve 44. maddelerine dayanılarak alınan ve "Şehircilik bölümünde yüksek lisans yapmak için başvuran öğrencilerin, bölüm kurulunca saptanan bir kabul komitesi tarafından açılacak mülâkatla seçmeye tâbi tutulacağı" biçiminde sonuçlanan kararın tanınmıyacağı belirtilmektedir.

Bu kararın tanınmama nedenleri ise şöyle özetlenebilir.

hasan tan'a ne oldu

Hasan Tan, ODTÜ'ye rektör olamadı, ancak ODTÜ'den yüzbinlerce lira tazminat alarak emekli oldu. ODTÜ'den aldığı maaş bir yana, yasaları çiğneyerek başka bir işte de çalışmaya başladığı açıklandı.

Üniversite yönetimine, dekanlardan kurulacak ve bu konuyu araştıracak komisyonun, Hasan Tan'ın başka bir işte çalıştığı kanıtlandığı takdirde, bu adamın okulla ilişkisini kesmesi olasıydı.

Ancak kurulacak komisyona her nedense talip olunmadığından kurra sistemine başvurularak özde Hasan Tan'dan hiçbir farkı olmayan Temel Çakaloz'un komisyonda görev aldığı ve Hasan Tan'ı aklıadığı sanılmaktadır.

Üniversite yönetimi, bu olayın doğruluk derecesini ve okulumuza verdiği zarar hepimizce bilinen bu adama, okul ile tüm bağlantılarını koparmak yasal olarak mümkün iken, mükafatlandırırcasına ODTÜ bütçesinden yüzbinlerce liranın verilip verilmediğini açıklamak zorundadır.

aydan aya

ÇIKARKEN

ODTÜ'de İLERİ ADIM, Türkiye'de sınıf çelişkilerinin hızla keskinleştiği bir dönemde yayın hayatına giriyor. Kapitalist dünyanın derinleşen bunalımlarının yansımasıyla ülke bunalıma sürüklenirken, bu bunalımların faturası işçi ve emekçi sınıfların sırtına yüklenmeye çalışılıyor. Burjuvazi, bunu yaparken emekçi sınıfları baskı altında tutuyor ve sahte umutlarla onların mücadelesini dizginlemeye çalışıyor. MHP ve yan örgütlerinin faşist tezgahları da yığınları sindirmeye ve onların tepkilerinin örgütlü bir harekete dönüşmesini önlemeye yönelik olarak gelişiyor. Bu arada devlet kurumları içindeki faşist işgal hala süregelmekte ve CHP faşizme karşı tavırlarında aciz kalmaktadır. Faşist örgütlerin cinayet ve katliamlarla olan ilgileri hakkında yeteri kadar delil varken CHP hükümeti MHP'yi kapatma yoluna gitmemektedir. Hatta yeni baskı tedbirleriyle yeni baskıları gündeme getirmiştir. CHP hükümetinin emekçi sınıflara karşı yürüttüğü bu düşmanca politikayı bizzat kendi deneyimleriyle yaşayan bu sınıflar düzenden kopma sürecine girmişlerdir. Düzenden kopan kitlelerin kendiliğinden sosyalist harekete yönelmesi beklenemez. Bu yüzden kitleleri örgütlü mücadele eksenine çekme yönünde izlenecek politika hayati önem taşıyor. Bu politikanın hayata geçirilmesi için de işçi sınıfı partisinin her olanağı kullanması gerekiyor. Yaklaşan 14 Ekim seçimleri de böyle değerlendirilmelidir. Bu seçimlerin ülkenin politik yaşamını kökten değiştiremeyeceği açıktır. Fakat bu seçimler geniş propaganda olanaklarının kullanılması açısından ve kitlelere en doğru hedefi gösterebilme açısından son derece önemlidir. Böyle bir noktada seçimleri boykot etmek ya da bağımsız adaylar göstermek politik ortamı değerlendirememek ve kitleleri politik mücadeleden çekmek anlamındadır.

Seçimler yaklaşırken burjuvazinin emekçi sınıflar ve demokratik güçler üzerindeki baskısı artırılarak yoğun bir anti-komünist propaganda ile kitleler gerici güçlerin istediği yöne çekilmek isteniyor. Bu amaçla her türlü olay bilimsel sosyalizme saldırmak yönünde kullanılıyor. ODTÜ bu konuda en canlı örneklerden biri. Uzunca bir süredir gerici güçler tarafından boy hedefi haline getirilen ODTÜ son günlerde çok daha yoğun baskılara, açık provakasyonlara hedef oldu. ODTÜ'ye yönelen gerici saldırıların yanısıra bu saldırıların genel anti komünist propaganda da kullanılması ilgi çekici bir noktaydı. Faşist cinayetleri, faşist terörü maskeleyebilmek için yığınların dikkati ODTÜ üzerine çekildi. Diğer yandan ODTÜ'de demokratik haklara da saldırıldı. İlerici güçler yoğun bir baskıyla sindirilmek istendi. Öğrenci örgütlülüğünü dağıtmak için en önemli hedef olarak öğrenci temsilciliği seçildi, temsilcilik yöneticileri tutuklandı, birçok temsilci gözaltına alındı. Burada amaçlanan hem ODTÜ'de demokrasi mücadelesini engellemek, hem de diğer okullarda öğrenci temsilciliğinin uygulanma "tehlikesini" savuşturmaktı.

Böylesi büyük bir taaruz karşısında ODTÜ, gerici güçlerin arzu ettikleri zemine çekilmek tehlikesi ile karşı karşıyaydı. Bu doğrultuda gerici güçlere karşı izlenen politikanın istenilen düzeyde olduğu söylenemez. Bu sadece şu anda izlenen politikanın bir sonucu olmaktan çok, öteden beri akademik-demokratik mücadele içinde yaratılan zaafın bir sonucudur. Eğer bugün öğrenci kitlesinin azımsanmayacak bir bölümü önemli politik olaylar karşısında gerekli duyarlılığı gösteremiyorsa bunun nedeni kitleyi şimdiye kadar karar alma sürecinin dışına itmekte aramak gerekiyor. Bu zaafları yaratanlar, dar grupçu, faydacı yaklaşımların sonucu olarak olayların kendi akışına bırakmak zorunda kalmışlardır.

Böylesi bir durum karşısında; ilerici, demokrat, sosyalistlere düşen görev, ÖTK'ya yönelen gerici saldırıları kitlesel bir mücadeleyle boşa çıkarmaktır. Bu anlamda demokratik mevzilerden geri adım atılmaması yolunda kararlı bir biçimde en etkin kitle çalışması yapılmalıdır. Öncelikle ilerici güçler arasındaki ilişkiler doğru bir çizgi izlenmeli, grupçu, sekter politikalar mahkum edilmeli, provokasyona izin verilmemeli ve kitlenin karar alma sürecine katılımı sağlanmalıdır.

Tüm bu noktaların ışığında böylesi bir yayının çıkması büyük bir önem taşımaktadır. İçinde bulunulan zor koşullara karşın etkin yollarla kitle çalışmasını başarmak ve bunu ODTÜ'deki mücadeleye kanalize etmek bilimsel sosyalistlerin vazgeçilmez görevidir. Bu doğrultuda yayın hayatına giren ODTÜ'de İLERİ ADIM, Genç Öncülerin sesini en geniş kesimlere ulaştırmayı hedeflemektedir.

Genç Öncüler, ÖTK yönetimine alternatif olma hedefleriyle, ÖTK'ya sahip çıkma hedeflerini aynı mücadele içinde düşünmektedirler. Bu yolda ilerici potansiyellerin eritilmesine karşı çıkarak ÖTK'yı sosyalistlerin yaşatacağını ortaya koymaktadırlar.

Tüm akademik-demokratik sorunların gözler önüne serilmesi ve bunların tüm kitle tarafından tartışılır hale getirilmesi kitlenin karar alma sürecine katılmasının yolunu açacaktır.

ODTÜ'de İLERİ ADIM'ın çıkış tarihi bundan bir yıl önce faşist cinayet çetelerince katledilen Genç Öncü'nün ve Türkiye İşçi Partisi'nin 7 yiğit militanının öldürüldüğü tarihle de çakışıyor. Onlar işçi sınıfımızın saflarında yer aldıkları için, sosyalist Türkiye'yi kurma yolunda mücadele ettikleri için faşist beslemelerce katledildiler. Bir yıl önce mücadelemizde bayraklaşan yiğit yoldaşlarımızı saygıyla anıyor, onların mücadele anılarıyla, saflarımız daha sık, daha güçlü adımlarla aydınlık geleceğe yürüyoruz.

Bilimsel sosyalistler zor koşullarda engelleri aşarak işçi sınıfının politik hareketinin yolunda çelik adımlarla yürüyorlar. Tüm mücadele gereklerini ve yükümlülüklerini üstlenerek ODTÜ'nün onurlu mücadelesinde herzaman görev başındadırlar.

8 EKİM BAHÇELİEVLER KA
UNUTMADIK UNUTMAYAC

8 Ekim 1978... Faşist terörün doruğuna ulaştığı günlerden biri, hesabın sorulacağı beyinlerimize kazılan bir tarih.

Tüm ülkede gün geçtikçe yükselen anti-faşist bilinci kırmak veya etkisiz hale getirmek, kitlelerin anti-faşist mücadeleye aktif katılımını önlemek, onları, terör havasıyla pasifize etmek için tüm güçlerini bu yöne kanalize eden faşist hareket partisi ve onun gizli-açık tüm yandaşları, bundan bir yıl önce Bahçelievler'de işçi sınıfının yedi yiğit militanını katletti. Anti-faşist mücadelenin yükselmesine büyük katkıları olan lar ve bu konuda önder olanlara tahammül edemeyen faşist parti, 7'lerin kaldığı evi önceden saptayarak iğrenç planını yapmıştı.

Ellerinde otomatik silahlarla, kafalarında hain planlarla evin kapısını kıran faşistler, içerdekileri eterle bayılttıktan sonra 5'ini hemen orada kurşunlayıp elbise askılarıyla boğarak, diğer 2'sini ise Eskişehir yoluna taşıyarak, "görevlerini ifa" ediyorlardı. Ve ertesi günü Eskişehir yolunda beyinlerinden kurşunlanmış iki kişi bulunuyordu. Faşist katillerin hedef aldıkları kişiler, Genç Öncü ve Türkiye İşçi Partisi üyeleriydi. Kurşunların hedefi Serdar Alten, Faruk Ersan, Osman Nuri Uzunlar, Latif Can, Salih Gevenci, Hürcan Gürses ve Efraim Ezgin'di. Onlar sosyalisttiler. Onlar faşizme karşı mücadele etmiş, faşizmin kitle içerisindeki çalışmalarını, baltalamış ve bu yüzden faşist namluların hedefi olmuşlardı. Onlar işçi sınıfının haklı davasına omuz vermiş, burjuva ideolojisinin her türüne karşı amansız bir biçimdemücadele etmiş ve bu yüzden boy hedefi haline gelmişlerdi. Onlar, işçi sınıfının sosyalizmi kuracağına inanmış, bu uğurda yılmadan çalışmış, bu doğrultuda işçi sınıfı partisinde, Türkiye İşçi Partisi'nde ve onun politik çizgisinde yürüyen Genç Öncü'de örgütlenmiş ve bu yüzden faşist kurşunlarca katledilmişlerdi.

1 Mayıs 1977'de 1 Mayıs Alanı'nı emekçilerin, işçilerin kanıyla sulayan burjuvazinin faşist kolu, bu kez de Türkiye işçi sınıfının 7 yiğit neferini seçmişti hedef olarak. Katliamlarla, terörle yılgınlık yaratacağını, mücadeleye darbe indirebileceğini zanneden faşist odaklar aldandı. Bu aşamaya ateş çemberlerinden geçe, geçe, saldırılara göğüs gere, gere, şehitler vere vere, gelindi. Mücadele şimdi daha sıcak bir şekilde yükselerek sürüyor. Mücadelemizi geriletebileceğini umanlar 7'leri öldüremediler. 7'ler aramızda, anılarıyla mücadelemizin içerisinde yaşıyorlar, yaşayacaklar.

Katliam sırasında ölen 6 yoldaşın cenaze töreni Ankara'da onların sosyalist yaşamlarına layık bir biçimde yapıldı. Tören sırasında Parti Genel Başkanı Behice Boran veda konuşmasında şöyle diyordu:

"Gencecik arkadaşlarımızdı. Yaşamları çok kısa sürdü. Ama anlamlı bir yaşamdı bu. Yaşları küçüktü, ama yürekleri büyük, bilinçleri yüksekti. Yaşamlarının amacının ne olduğunu, ne için dövüştüklerini, bir gün öleceklerse eğer, ne için öleceklerini biliyorlardı. Kendi yaşam ve kavgalarının işçi sınıfının, geniş emekçi kitlelerin, tüm ilerici yurtsever güçlerin yaşam ve kavgalarının bir parçası olduğunun, parti örgütü içinde o kavganın önün

SERDAR'I ANARKEN

Bahçelievler katliamında kurşunlara hedef olan 7 lerden biri Serdar Alten'di. Serdar'ın katledilmesi, ODTÜ'de okuması dolayısıyla büyük çapta ODTÜ'de de yankılanmış ve ODTÜ için büyük bir kayıp olmuştu, Serdar.

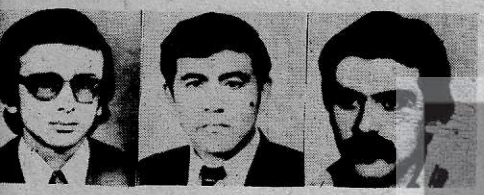
Serdar, Genç Öncü'nün Kurucu Üyesi ve aynı zamanda Ankara Şube Yönetim Kurulu üyesi idi. 1956'da Turhal'da doğmuştu. Orta öğrenimi sırasında ilerici, devrimci hareket aktif bir biçimde katılmış, Ankara'da ODTÜ'ye başladığı yıllarda da bilimsel sosyalist çatı altında örgütlenmişti.

Siyasi çalışmalarının yanı sıra, özel yaşamında da sosyalist bir kişiliğin en belirgin özelliklerini taşımaktaydı. İlkeli olmasıyla, esnekliğiyle, dürüstlüğüyle, sorunlara eleştirel yaklaşımıyla, neşesi ile, bitip tükenmeyen enerjisiyle örgüt arkadaşlarının, yoldaşlarının yanısıra tüm çevresine örnekti O.

Kararlıydı, faşistler tarafından bir kez bıçaklanmıştı, bir kez de Şube lokali önünde bacağından kurşunlanmıştı fakat o neşeli yapısından birşey yitirmemiş, daha dirençli olmuştu. Neşesinin yanında tek bir üzüldüğü nokta vardı, kurşunlanan bacağı yüzünden üç ay yatmaya zorlanmıştı, siyasi çalışmalardan uzak kalmayı yediremiyordu kendisine.

Bahçelievler katliamından sonra da vücudundaki sayısız kurşuna rağmen direncini yitirmemiş, Parti Genel Başkanı Behice Boran'la hastahanedeki yatağında görüşmüştü. "Yaşayacağım" diyordu, evet doğruyu söylüyordu Serdar. Bugün hala yaşıyor. Mücadelemizde onun yöneticiliğini, onun kararlılığını duymaktayız bugün. Zor anlarımızda onun neşeli sesi çınlıyor kulaklarımızda. O yaşıyor hâlâ ve yaşayacak.

TLİAMINI AĞIZ

FAŞİZMİ EZECEĞİZ

Faşist terörün alabildiğine doruklaştığı bir ülkede yaşıyoruz. Her geçen gün faşist cinayetlere yenileri ekleniyor ve ülke toprakları yurtsever, ilerici, sosyalist kanlarıyla sulanıyor. Böylesi bir politik ortamda anti-faşist mücadelenin biçimleri üzerinde tartışmalar ister istemez gündenden eksilmiyor ve bu konu, tüm anti-faşist güçlerin kafasını kurcalıyor.

Faşist hareketlere genel olarak bir baktığımızda en belirgin özelliğin tekelci burjuvazinin en gerici, en şoven ve en kanlı bir alternatifi olduğunu ve diktatörlüğünü kurabilmek için terörü kendisi için temel çalışma olarak değerlendirdiğini görmekteyiz. Kitle içerisindeki gerici propagandasının yanı sıra kitleleri pasifize etmek ve onları "söz dinler" bir duruma getirmek için terör, faşist merkezlerce kaçınılmazdır. Faşist örgütlerin terör eylemlerinde ve sonrasında gerici kurumların, belli devlet kuruluşlarının büyük ölçüde desteğini aldıklarını da gözden kaçırmamak gerekir. Bugün faşistlerin başarılarının temelini oluşturan ve onların terörlerine ortam hazırlayan faşistleştirilmiş kurumlardır.

O halde faşizme karşı mücadelenin temel anlayışı ve biçimleri ne olmalıdır?

Temel olarak, anti-faşist mücadelenin belirgin özelliği aktif kitlesel olmasıdır. Yani dar, bireysel sokak çatışmalarını temel anlayış olarak görmek, mücadeleye yarar şöyle dursun, zarar verecektir. Böylesi yöntemlerle belli bir bölgede faşist harekete karşı görünümde başarılı olunduğu izlenimine varılsa da, o bölge halkını, anti-faşist bilinçle aktif bir biçimde eyleme katamadıktan sonra taşıma suyuyla değirmenin dönmeyeceği açıktır. Ve böylesi bir terör havasının, sonucu ne olursa olsun kitleleri pasif bir bekleyişe ve mücadeleyi onların gözünde "sağ-sol çatışması"na döndüreceği de pratikte bellidir.

Faşistlerin devrimcileri çekmek istedikleri ve kendilerinin bu konuda güçlü oldukları silahlı çatışma alanıdır. Bu konuda silahı temel araç olarak görmek, her şeyden önce kitlelere güvensizlik anlamına gelecektir. Halbuki temel anlayışımız, yığınları anti-faşist bilinçle örgütlemek, faşist odakların üstüne gitmesi için iktidarı zorlamak ve kurumların faşistleştirilmesine karşı çıkarak faşistlere dünyayı zindan etmektir. Bu temel anlayış doğrultusunda da mücadele olanaklarının bize sunduğu her araçtan sonuna kadar yararlanmaktır.

Bu anlayış bugün pratikte doğrulanmaktadır ve bu konuda diğer anti-faşist güçlerin "keskinlik" zaafları aşılacaktır. Bu aşamanın yanı sıra bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesini bütünüyle birlikte veren işçi sınıfının politik hareketi de güçlenecek ve faşizm ezilecektir.

---

de - yeraldıklarının bilincindeydiler. Bu içerikle ve bilinçle yaşanan bir yaşam, yıllar olarak kısa da olsa dolu bir yaşam, olgun bir yaşamdır. Gerçekten yaşanmış bir yaşamdır. Uzun, boş, anlamsız yıllar süren yaşamların hiçbir zaman olamadığı kadar.

"İşçi emekçi sınıfların, ilerici yurtsever güçlerin mücadelesisürdükçe ve zafere ulaştıktan sonra, bu arkadaşlarımız ve şehit düşmüş diğer arkadaşlarımız bu mücadele ve zafere yapmış oldukları katkılarla sonsuza kadar yaşayacaklardır. Rahat uyusunlar.

"Uğrunda can verdikleri kavganın bayrağı emin ellerdedir. Düşürülmeyecektir"

Tören sırasında Tandoğan Alanı, "Faşizmi Ezeceğiz" sloganlarıyla inliyordu.

Günlerce yaşama savaşı verdikten sonra yitirilen Serdar'ın cenaze töreni ise yetkililerce önlenmeye çalışıldı. Onlar yoldaşlarımızın yaşamından olduğu kadar, ölülerinden de korkuyorlardı. Tüm engellemelere karşın, tören Serdar'ın anısına layık bir biçimde yapıldı.

Türkiye işçi sınıfı, 7 yiğit öncüsünü yitirmişti. Fakat işçi sınıfı düşenlerin yerini kat kat doldurmuş, düşenlerin ellerindeki sosyalizm bayrağı elden ele yükselerek yere düşürülmemişti. 7'lerin anıları mücadelemize örnek olmaya devam ediyor bugün. Onların maddi yaşamlarının bir ürünü olarak, bugün onlar mücadeleleriyle, anılarıyla kitleleri örgütlüyorlar.

Bahçeli katliamından sonra da aramızdan yoldaşlar düştü toprağa. Düşen yoldaşlar toprakta çürümediler, tohum olarak düştüler, yeni filizler verdiler.

Verilen kavgada şehitlerin yeri doluyor ve onlar mücadele içinde yaşıyorlar. Üzerimizde yoğunlaşan faşist teröre karşı mücadelemiz her cinayetten, her katliamdan daha kararlı, daha bilenmiş olarak çıkıyor.

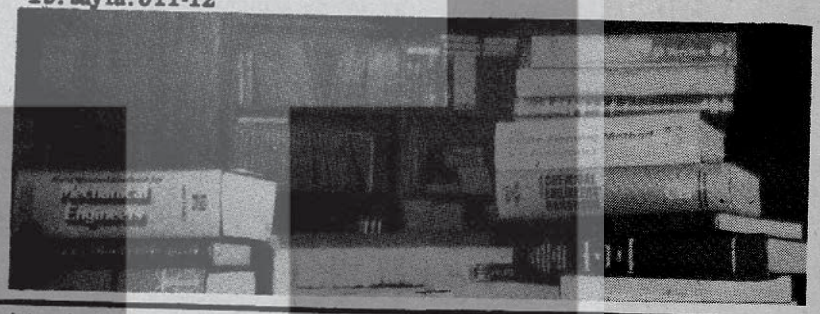
TUSTAV

ÇARPIK KAPİTALİST YAPI ve eğitim sistemi

AKADEMİK SORUNLAR

"Yüksek öğretim kuruluşlarında kullanılan ders kitaplarının ve diğer metinlerin hazırlanmasından, öğrencilerin eline geçmesine kadar bütün aşamalarda kaynak israfı ve sömürü çarkı durdurulmalıdır. Yüksek öğrenimle ilgili ders kitapları, çağdaş dünyadaki bilimsel ve teknik gelişmelerin en ileri ürünlerini genç kuşakların yararlanmasına ve kullanımına sunacak, bu arada Türkçe'nin bilimsel kavramları ifade etme gücünü geliştirecek bir biçimde özerk ve demokratik bir işleyişe sahip bir kurum tarafından hazırlanıp düzenlenerek yayınlanmalıdır."

Demokratikleşme İçin Plan 1978-82, Türkiye İşçi Partisi Yayınları: 19. sayfa: 511-12

Türkiye'de eğitim ilkokuldan başlayıp ancak yüksek okul tamamlanınca biten tek bir bütündür. Bu bütün içerisinde eğitimin ara kademelerinden çıkmak hiç başlamamış olmak demektir.

Kapitalist sistem Türkiye'de herkese iş olanağı yaratamamaktadır. Bu durumda özel dershaneler, okullar ve özellikle yüksek okullar iş bulamayan işgücünün bekletildikleri duraklardır. Böylece eğitim süreci büyük kaynak israflarına rağmen uzatılmaktadır. Eğitim sürecinin uzatılmasını sağlayan diğer bir mekanizma da ODTÜ ve Hacettepe Üniversitesi'ndeki "hazırlık sınıfları" uygulamasıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası'nın yaptığı anketlerde elektrik mühendislerinin dörtte bire yakın bir bölümünün yaptıkları işleri lise mezunu teknikerlerin yapabileceklerini belirtmeleri, Türkiye'deki üretimin teknolojik yapısının uzun bir eğitim ile verilebilecek bir beceri düzeyini gerektirmediğinin iyi bir kanıtıdır. Mühendis, mimar ya da eczacıdan çok yardımcı teknik elemana gerersinim vardır. 8 bin mimar, 9 bin mühendis ve 12 bin eczacının kendi meslekleri dışındaki alanlarda çalışıyor olmalarının ne denli büyük bir kaynak israfına yolaçtığı ortadadır.

Bir yanda yüksek öğrenim kurumlarına giremedikleri için işsiz bırakılmış işsizler ordusu, öte yanda yüksek öğrenim kurumlarından mezun yüzbinlerce işsiz.

YÜKSEK ÖĞRENİM KURUMLARI ÖNÜNDEKİ YIĞILMA

Eğitimin her kademeden üretime açılamaması sonucu yüksek öğrenim kurumları önünde büyük bir yığılma oluşmuştur. Oysa eğitim sistemi hem her kademesinden çalışmaya açılmalı hem de her kademeden bir üst kademeye geçiş yolları açık tutulmalıdır. Yüksek öğrenim önündeki yığılma çarpık kapitalist sistemin, toplumsal sistemdeki hastalığın bir ürünüdür. Bu yüzden eğitim sisteminin sorunlarına sistemin kendi içinde çözüm bulunamaz, çözüm toplumsal sistemin bütününde aranmalıdır.

Toplumsal sorunlara geçerli çözümler getirmekden yoksun egemen sınıfların birikmeyi önlemek için getirdikleri her ilde bir yüksek okul politikası, soysuzlaştırılmış yazışmalı eğitim ve gece eğitimleri gibi yollar yüksek öğrenim görenlerin sayısını suni olarak arttırıp, diplomalı işsiz ya da diplomasıyla hiç ilgisi olmayan bir alanda çalışanların sayısını arttırmaktan başka bir işe yaramaz. Oysa özellikle yazışmalı eğitim yazılı eğitim araçlarıyla birlikde desteklenip ciddi olarak hazırlanmış doğrudan eğitim dönemlerine dayandırılıp, bu eğitim dönemlerinde de çalışanlara ücretli izin sağlanarak gerçekleştirilirse üretim süreci içinde işgücünün becerisini arttırmada önemli bir araç haline gelir.

BUGÜNKÜ EĞİTİMİN SEÇKİNCİ YAPISI

Türkiye'de eğitim sistemi sermayenin çıkarlarına uygun olarak seçkinci bir yapı üzerine kurulmuştur. Eğitim sistemindeki bu yapı Cumhuriyet döneminden önce de vardı. Batı dillerinde eğitim yapan okullar, bürokrasinin ve teknisyen kadronun en seçkin ögelerini yetiştirmişlerdi.

Bu seçkinci yapı varlığını sürdürerek Boğaziçi ve ODTÜ gibi yabancı dille eğitim yapan üniversitelerle doruğa ulaştı. Gerçek de sadece yabancı dille eğitim yapanlar değil, tüm üniversiteler emperyalist ülkelere teknisyen yetiştirecek düzeyde eğitim verilebilecek şekilde programlanmıştır. Batılı ülkelere T.C. uyruklu "beyin göçü" bu durumun göstergesidir.

Türkiye'de 1935 yılında 6 yaşından büyük olup da okuma yazma bilmeyenlerin sayısı 10 milyon 388 bin iken 1975 yılında 12 milyon 831 bine ulaşmıştır. Milyonlarca yurttaşın eğitim yapamadıkları bir durumda yabancı dilde orta ve yüksek öğrenim yapılması Türkiye'nin bütçesinden emperyalizmin çıkarları adına yapılan bir harcama niteliği taşımaktadır. Bu arada emperyalist tekellerle bütünleşmiş yerli tekellerde rahatlıkla gereksinme duydukları kadroları sağlayabilmektedir.

Yabancı dille eğitimin önlenmesi kitapdan, araç gereçden başlayıp teknik eleman gücüne kadar varan sömürü çarkını da önlemiş olacaktır. Bir yandan herkesin ana diliyle eğitim olanaklarına kavuşturulması ve okur yazar olması sağlanırken öte yandan da yabancı dillerde eğitimin önlenmesi, ancak yabancı dil öğretiminin tüm bilim dallarında dünyadaki gelişmeleri izleme yeteneği kazandıracak düzeye ulaştırılması zorunludur.

ODTÜ'YE YÖNELİK BASKILARA SON!

Türkiye'nin içinde bulunduğu politik durum tüm boyutlarıyla okulumuza da yansımakta. Sıkıyönetimin gelmesi ile birlikte başlayan propaganda, yayın ve forum yasakları jandarmanın baskısı ile yaygınlaştırılmak isteniyor. ODTÜ öğrencilerinin yıllar süren mücadeleleri sonucu kazanılan ÖTK örgütlülüğü ortadan kaldırılmak isteniyor. Bu anlamda okulumuz demokratik bir mevzi olarak kalma yolunda çetin bir savaş veriyor.

ODTÜ'ye yönelen saldırıların çok yönlü olduğu gözlerden kaçmıyor. Burjuvazi, geçiştirmek istediği politik olayları göz ardı ettirmek için, dikkatleri değişik yönlere çekecek olayları sahneye koyuyor. Bu yolda da kamuoyunun ilgisini üst düzeye çıkarabilmek için tüm araçları kullanmaktan geri kalmıyor.

Şimdi okulumuzun açıldığı günden bugüne kadar ki gelişmelere bir göz atalım. MHP'nin ve diğer faşist örgütlerin ipliği pazara çıkmışken ve bu doğrultuda MHP'nin kapatılması, dağıtılması için kamuoyunun etkisi artarken, 8 Ağustos'ta açılış töreni provokasyonu tezgahlandı. Böylece bir taşla iki kuş vuruldu. Hem dikkatler istenilmeyen yönden çekildi, hem de ODTÜ'ye yönelen saldırıların önemli bir adımı atıldı. Törende İstiklal Marşı çalındı, bir kısım "en devrimci", "burjuvazinin oyununa gelmeyerek" ayağa kalkmadı, böylece burjuvazi artık saldırılarını en hassas bir noktada, duyarlı bir kamuoyunun gözleri önünde ve de "milli menfaatler" zemininde başlatabilirdi. Oyuna yardım edecek gönüllü figüranlar da vardı zaten. Bunlardan maocu bir grup, burjuvaziye karşı olduklarından onun üst yapısal olgularına da karşı olmak gerektiği için" ayağa kalkmamıştı. Diğer grup ise UDC slogancısı gruptu.

İstiklal Marşı'na alternatif olarak Enternasyonal'i getirenlerin şaşkınlığı, koşulları değerlendiremeden barikata çıkma aşkıyla yanıp tutuşanların şaşkınlığıdır. Şüphesiz bu dar kafalılık kendilerini, ODTÜ'nün içinde bulunduğu zor koşulları değerlendirmekten de uzağa itmiş ve büyük bir sorumsuzluk içine sokmuştu.. Bu konuda sosyalistler gereken tavrı aldılar. ÖTK yönetimi ise oyunu sezmesine rağmen sorumsuzlar üzerinde gerekli insiyatifi kullanamadı ve kitleyi yönlendiremedi. Tüm bu eksiklikler nedeniyle tezgahlanan oyun bozulamadı.

Bu provokasyonun ardından burjuva basını payına düşen çığırtkanlığı yerine getirmekte kusur eylemedi. Antikomünist, koro ise kulakları tırmalayan sesi ile, tüm devrimcilere, sosyalistlere küfür etti, tehditler savurdu. Bunun üzerine yoğunlaşacak baskıları savuşturmak amacı ile Dekanlar Kurulu, öğretim üyelerinin katılacağı öz olanak gerici bir yürüyüş düzenledi ve yüzde 60'a varan bir katılımla "ulusal bağımsızlığa ve milli değerlere olan saygısını" ispatladı. ÖTK'nın yerinde kararıyla yürüyüş sırasında bölümlerden dışarı çıkılmadı.Fakat çıkanlar da vardı, bir grup yürüyüşe temsilciler göndererek, öğretim üyelerinin duygularını paylaşıyor ve bunun propagandasını da CIA patentli "Aydınlık" gazetesinde yapıyordu. Diğer grup ise barikatlardan tanıdığımız gruptu. Sözde ÖTK örgütlülüğünü savunup, pratikte onun yerinde kararlarına bile ters düşüyordu.

Saldırılar bu kadarla da kalmadı. "Suçlular" aramak bahanesi ile hazırlık okulu yüzlerce jandarma tarafından kuşatıldı. Toplanan öğrenciler dipçikle dağıtıldı, hazırlık binasındaki öğrenciler ise otobüslere doldurularak Mamak'a yollandı. 488 öğrenciden 75'i temsilcilik, 'iri yarılık' veya 'kalın bıyıklılık' kriterleriyle gözaltına alınıp, gerisi serbest bırakıldı. Bu olay sırasında sosyalistler, yönetime belli öneriler götürdüler. Böylesi bir eylem, tüm okulun eylemi olmalı ve hazırlık öğrencileri kaderleriyle başbaşa bırakılmamalıydılar. Öneri her ne kadar doğru bulunsa da hazırlık dışındaki öğrenciler yurtlarda bile tutulmayarak acele şehre yollandılar.

Tüm bu gelişmeler daha dikkatli olmak gerektiğini bilince çıkardı ve karşımıza dikilmek istenen kamuoyu üzerindeki çalışmaların ne denli gerekli ve önemli olduğunu bir kez daha gösterdi. Yapılan belli kamuoyu çalışmalarının sonuçlarından en önemlisi öğrenci ailelerinin tavırlarıydı. Bizim mücadelemize omuz vereceklerini söylüyorlardı. Ve arkasından bunun önemini bizler kadar kavrayan sıkıyönetim komutanlığı bir bildiri yayınladı ve "ODTÜ'nün kendini temsilci yerine koyan bir avuç kişiye bırakılmayacağını, velilerinde bu işe fazla karışmamasını "söyleyerek" rahatlamaya çalıştı. Aynı zamanda savcılık, ODTÜ'de öğrencilerden zorla para toplandığını bahane ederek, temsilciler hakkında soruşturma açıyor ve sıkıyönetim velilerin, "çocuklarının harçlıklarına" dikkat etmelerini istiyordu.

Öte yandan 6 aydır Mamak'ta bulunan ÖTK yöneticileri, yapılan duruşmalarında, hala serbest bırakılmadılar. Tek suçları demokratik ve özerk üniversiteyi savunmak olan bu insanlar türlü bahanelerle tutuluyorlar ve 141-142'den yargılanıyorlar.

Saldırılar bugün de sürmekte; ama gizli, ama açık. Fakat ODTÜ'deki demokrasi güçlerinin birliği sağlandığı, ÖTK örgütlülüğü pekiştirildiği ölçüde ve ODTÜ dışındaki demokratik toplumsal muhalefetin, mücadeleye desteği sağlandığı ölçüde saldırılar boşa çıkacaktır. Şimdiye kadar koşulları sağlıklı olarak değerlendirebilmiş, en doğru ve en tutarlı tavırları alabilmiş olan bilimsel sosyalistler bu mücadeleye damgalarını vuracaklardır. Bu konuda zaafların önlenmesi sosyalistlerin etkinliğinin artmasıyla mümkündür. ÖTK'yı sosyalistler yaşatacaktır.

SEÇİMLER ÜZERİNE

Toplumu sosyalist devrim sürecine hazırlayan bilimsel sosyalist hareket bütün mücadele yöntemlerini amacının belirlediği biçimlerde gündeme getirmektedir. İşçi sınıfının; egemen "devleti" yönetebilir konuma gelişi kuşkusuz burjuva devletin, sınıfsal niteliğinin bu kürsüden geniş bir şekilde teşhiri olarak ortaya çıkmaktadır. Lenin'in dediği gibi "Sosyal demokratlar parlamentarizme işçilerin kurtuluşu için politik bir mücadele metodu olarak, proletaryayı aydınlatmak ve eğitmenin ve onu bağımsız sınıf partisinde organize etmenin bir aracı"olarak bakarlar.

Ülkemizde varolan seçim ortamına bakıldığında burjuvazinin bir taraftan işçi ve emekçi kitlelerin üstüne doğrudan saldırı ve sindirme, diğer yanda onların direnmelerinin maddi temeleni oluşturan sınıf bilincini köreltme, umutsuzluk yayma ve bölme çabaları içinde olduğu görülmektedir. Burjuvazi yıllardır kendi siyasi amaç ve örgütlerini halka umut gibi göstermişti. Bu yalanın açığa çıkmasıyla birlikte politika değiştirme gereğini duymuş, bu kez umutsuzluk,çaresizlik edebiyatına sarılarak onların kurtuluş yollarını tıkamaya çalışmıştır. Onları gözleri ve beyni olmadan yaşamaya zorlamaktadır. Onları partileri olmadan yaşamaya zorlamaktadır. Bu çabada; pek çok goşist - maocu grubun yanısıra kendini bilimsel sosyalist sanan birtakım grupları da yanına almıştır. Fakat sadece işçi sınıfı partisi, işçi sınıfının bağımsız politikasını uygulamış, nihai amacı bir an gözardı etmeksizin ve onun çoşkusuyla örgütlü sınıf mücadelesini yürütmüştür.

73 lerden bu yana burjuvazi'ya faşizm ya sosyal demokrasi'yutturmacasıyla pekçok ilerici hareketi kendi kuyruğuna takmıştır. Bu oyun konusunda emekçi halkı uyaran yine bilimsel sosyalistler olmuş,77 haziran seçimlerinde Behice Boran şunları vurgulamıştı. "Tüm emekçi kitleler, demokratik, ilerici, yurtsever güçler baskı altına alınmak, sindirilmek susturulmak istenmektedir. Seçimlere ilişkin olarak halka korku salmak, korku salarak oy toplayabilmektir amaçları. Bu durumda seçimler kendi başına çözüm değildir. Seçimler tek başına ne saldırıları durdurur, ne de diğer sorunları çözer. Yabancı ve yerli sermayenin büyük toprak sahiplerinin ekonomik gücünü kıracak köklü dönüşümlerin yapılması gerek. Bunlar yapılmadıkça, baskı, saldırı ve cinayetlerde pahalılık-yoksulluk ve diğer toplumsal baskılarda sürüp gider".

Önümüzdeki 14 ekim seçimlerinde bilimsel sosyalistler, burjuvaziye karşı,kıyasıya bir savaş verirken burjuvaziden bağımsızlaşamamış pekçok grup bilimden olan kopuklukları oranında dökülmektedirler. Bir kısmı bağımsız aday çıkarırken bir kısmı seçimleri boykot etmektedir. Seçimleri boykot eden Dev-Yol ve maocular yıllardır sürdürdükleri, CHP'nin desteklenmesi politikasının iflası, CHP'nin desteklenebilinecek yanının kal-

maması üzerine bu kez bilimsel sosyalist hareketi boykot etmişlerdir. Amaçları, TİP'in emekçi kitlelerde yaratacağı sempatiyi yıkmak onu gözden düşürmektir.

Seçimlerde bağımsız aday gösteren ilerleme,Birlik Yolu, Kurtuluş, TEP gibi gruplar ise şimdiye kadar hep CHP'yi desteklemişlerdi. Burjuvaziye karşı işçi sınıfının politik hareketinin desteklenmesi sorunu onlar için hep kabullenilemez birşey olmuştur. Bilimsel sosyalist olduğunu iddia eden ilerlemenin; işçi sınıfına örgütsel alternatif göstermeyen adeta bu işler partisizde olur dedirtici, bilhassa günümüz koşullarında sosyal demokrasiden kopan kesimlere örgütsüzlüğü önerici tavırları anlamlıdır. İlerleme bir türlü CHP'den ayrılamamaktadır. Kâh sendikalardan, kitle örgütlerinden sosyalistlerin atılması eyleminde, kâh seçimlerdeki CHP'nin güçlü koltuk değneği olmuşlardır.

Bilimsel sosyalistler parlamentonun gerekliliğinin maddi koşulları, varsa bunlar asla görmezlikten gelemezler. Bu konuda Lenin'in belirttiği nokta çok önemlidir. "Eğer milyonlarca proleter sadece genel olarak parlamentarizmden yana olmakla kalmayıp aynı zamanda açıkça karşı devrimci iseler, parlamentarizmin zamanını doldurmuş olduğunu nasıl söyleyebiliriz". Bugün ülkemizde milyonlarca emekçi burjuva partilerini desteklemekte, birinin yerine diğeri geçmektedir.

Bu durumda önümüzde duran görev işçi sınıfının tek silahı olan partisinin, TİP'in desteklenmesi, onun öncülüğünde tüm emekçi sınıfların kazanılması, burjuvazinin "UMUT"larının kırılmasıdır.

S.B.T. 5-10-1979